

20. Een juridisch document

In de aankondiging staat dat ik ‘*The happy man*’ ga bespreken. ‘*The happy man*’ is een concordante brochure uit de dertiger jaren van de vorige eeuw.

Een taalkundige analyse van Romeinen 3:19-26.

Die taalkundige analyse ga ik vanmiddag niet maken.

Wat ga ik vanmiddag dan wel doen?

Ik bespreek met u het *belang* van Romeinen 3:19-26.

Hoezo, het belang van Romeinen 3:19-26 ?

Wat is er zo belangrijk aan Romeinen 3:19-26 ?

Antwoord: Romeinen 3:19-26 is een juridisch document.

Romeinen 3:19-26 is een onderdeel van de processtukken van een strafzaak.

Alle processtukken zijn in ordelijke volgorde weergegeven.

De akte van beschuldiging staat in Romeinen hoofdstuk 1:18-32, 2, en 3:1-18.

Het is een uiteenzetting van de strafbare feiten die aan de beschuldigten ten laste zijn gelegd.

In vers 19 van Romeinen 3 staat de *dagvaarding*.

In vers 20 volgt het requisitoir, de *strafeis* van de aanklager.

In vers 21-25 komt de *verdediging* aan het woord, met *nieuw feitenmateriaal*.

En in vers 26 komt de *bindende uitspraak* van de rechter.

Iedereen, de hele wereld, krijgt met de inhoud van Romeinen 3:19-26 te maken.

Daarom moet je goed weten wat er in dit juridische document staat.

Daarom gaan we vanmiddag dit document bespreken.

Goed, laten we beginnen.

Met Romeinen 3:19 en 20 .

Ik ga u voorlezen uit een eigen vertaling.

Ik heb de NBG-vertaling wat aangescherpt.

“Nu weten wij, dat *de wet*, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder *de wet* zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld *onder de rechtspraak* voor God wordt, daarom, dat uit *werken van een wet* niemand voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want *een wet* doet zonde kennen ...”

Zoals u uit de schuingedrukte woorden kunt zien, gaan deze verzen over juridische zaken.

Er wordt gesproken over ‘een wet’, ‘de wet’, ‘werken van een wet’, ‘rechtspraak’, etc.

Laten we beginnen met de juridische termen in deze zinnen te definiëren.

Eerst het woord ‘wet’.

Wat is een ‘wet’?

Een ‘wet’ is volgens het woordenboek: een erkende bindende regel, of een geheel van regels waarnaar men zich richt, of te richten heeft, in zijn gedragingen.

U ziet in de tekst een verschil tussen ‘de wet’ en ‘een wet’.

‘De wet’ is een bepaalde wet, namelijk de wet van Mozes.

‘Een wet’ is een wet in het algemeen.

Bijvoorbeeld de wet van je geweten.

Of de wetten van een land.

Of de wetten van religieuze voorschriften.

Wat zijn dan ‘werken van een wet’?

‘Werken van een wet’ zijn gedragingen op basis van een wet.

Dan het woord ‘zonde’.

‘Zonde’ is het Nederlandse vertaalwoord voor het Griekse woord ‘*hamartia*’.

‘Hamartia’ betekent: ‘het doel niet raken’, ‘een misslag maken’, kortom: ‘falen’.

Dan de woorden: ‘onder de rechtspraak’.

‘Onder de rechtspraak’ is de Nederlandse vertaling voor het Griekse woord ‘*hupodikos*’.

‘hupodikos’ is de juridische term voor hen, die onderworpen worden aan een gerechtelijke uitspraak.

Het heeft betrekking op mensen die beschuldigd worden dat zij de wet overtreden hebben, maar die daarvoor nog niet door een rechter geoordeeld zijn.

Dan de woorden: 'alle mond gestopt', dat aangeeft dat er geen tegenspraak meer mogelijk is.

Dan de woorden: 'gerechtvaardigd worden'.
'Rechtvaardigen' is volgens het woordenboek: de rechtvaardigheid of juistheid aantonen van wat iemand gedaan heeft, iemand van schuld vrijspreken, iemand zuiveren van een blaam, iemand in het gelijk stellen.

Nu we deze woorden gedefinieerd hebben, gaan we naar de inhoud van de tekst kijken.

Wat wordt er hier gezegd?

Wel, de gehele wereld is *onder de rechtspraak* voor God.

Waarom?

Er worden tegen de hele wereld beschuldigingen ingebracht van wetsovertredingen.

De aangeklaagden krijgen de gelegenheid zichzelf te verdedigen.

Zij proberen zichzelf te rechtvaardigen.

Zij zeggen dat zij hun hele leven hun uiterste best hebben gedaan om zich aan een wet te houden.

Maar de aangeklaagden worden in hun zelfverdediging tot zwijgen gebracht, omdat zij tot het inzicht komen, dat een wet zonde doet kennen.

In gewoon Nederlands betekent dat: een wet laat je zien, dat je faalt om je aan die wet te houden.

Dus wat is de situatie?

De gehele wereld is onder de rechtspraak voor God.

God gaat een oordeel uitspreken over de gehele wereld.

Met de woorden van dit juridische document: God bepaalt of Hij de aangeklaagden gaat rechtvaardigen, of niet.

Met andere woorden: God bepaalt of die aangeklaagden vrijuit gaan, of niet.

Er zijn heel veel misvattingen over Romeinen 3:19-26.

Ook over deze verzen 19 en 20.

Men begrijpt niet dat deze zinnen een *juridische aangelegenheid* zijn.

En dat de zaken dus uiterst scherp geformuleerd worden.

Mensen lezen of horen Romeinen 3:19-20.

En dan is hun conclusie: 'de hele wereld is *schuldig* voor God'.

Absoluut niet.

De schuld van de aangeklaagden is door God nog niet vastgesteld.

De beschuldigingen zijn ingebracht.

Zeker.

Maar God moet *zijn oordeel* nog uitspreken.

De hele wereld is onder de rechtspraak voor God.

Absoluut.

Maar *niet* schuldig voor God.

Want als iemand schuldig verklaard is, dan kan hij niet gerechtvaardigd worden.

Rechtvaardiging is niet de *schuldige* vrijspreken.

Rechtvaardiging is iemand *van schuld* vrijspreken.

Iemand die gerechtvaardigd wordt, heeft dus geen schuld.

Want als hij schuld zou hebben, dan zou hij niet gerechtvaardigd kunnen worden.

Begrijpt u?

Met het begrip 'schuld' loop je op de procesgang in de rechtszaal vooruit.

Ziet u, dat deze tekst een *juridisch document* is?

Een andere misvatting, die je vaak hoort, is: 'Dit staat er nou wel in Romeinen 3, maar het loopt zo'n vaart niet met die veroordeling door God.'

O, niet?

'Nee, want God is liefde.'

Ja, dus?

'Nou, God wordt even boos en dan schenkt Hij de schuldigen *vergeving*.'

Absoluut niet.

God is de rechter van de wereld.

En een rechter *kan* niet vergeven.

Anders wordt hij medeschuldig aan de wetsovertredingen van de aangeklaagden.

Een rechter moet recht spreken.

Als iemand onschuldig is, dan wordt hij door de rechter vrijgesproken.

En als iemand schuldig is, dan wordt hij door de rechter veroordeeld tot een gerechtvaardigde straf.

In de setting van de rechtbank in Romeinen 3:19-26 is er geen ruimte voor vergeving.

Er is alleen ruimte voor rechtvaardiging of veroordeling.

Ik vat deze verzen nog even samen.

In vers 19 is de hele wereld *gedagvaard*.

Zij zijn onder de *rechtspraak* voor God.

De akte van *beschuldiging* is voorgelezen.

De aangeklaagden krijgen de gelegenheid zichzelf te *verdedigen*.

Tijdens hun verdediging zagen zij in dat de *aanklachten* *gegrond* waren.

En dan spreekt de aanklager zijn *requisitoir*.

Hij zegt dat de strafbare feiten in de akte van beschuldiging tot de volgende *strafeis* komen.

God kan op basis van de beschuldigingen de aangeklaagden niet rechtvaardigen, niet vrijspreken.

Want vanuit werken van een wet zal niemand voor God gerechtvaardigd worden ...

En dan komt de advocaat van de verdediging naar voren, om *nieuw feitenmateriaal* te presenteren.

We gaan nu dat feitenmateriaal nauwkeurig bestuderen.

Romeinen 3:21 (aangescherpte vertaling):

“*echter, nú, is, los van een wet, rechtvaardigheid van God openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen ...*”

U ziet het eerste woord in deze zin, het woordje ‘echter’.

Volgens het woordenboek is het woordje ‘echter’ een voegwoord ter verbinding van twee zinnen, waarbij de tweede zin *opkomt*

tegen een gevolgtrekking die men uit de eerste zin *zou kunnen* afleiden.

Wat is die gevolgtrekking, die we uit de vorige zin zouden kunnen afleiden?

De vorige zin zei, dat er *vanuit werken van een wet* niemand voor God gerechtvaardigd zal worden, omdat een wet zonde doet kennen.

De gevolgtrekking die je uit die zin zou kunnen afleiden is dus, dat er dan *niemand* voor God gerechtvaardigd zal worden.

Toch?

Maar met het woordje ‘echter’ komt dit nieuwe vers op tegen die gevolgtrekking die men uit het vorige vers zou kunnen afleiden.

Want nú, echter, is *los van een wet*, rechtvaardigheid van God openbaar geworden.

Er wordt nu een nieuwe stelling in dit juridische document naar voren gebracht.

Laten we die nieuwe stelling eens analyseren.

Als er, nú, rechtvaardigheid van God, *los van een wet*, openbaar is geworden, dan is er dus ook een rechtvaardigheid van God, die *niet-los* van een wet is.

De rechtvaardigheid van God, die *niet-los* van een wet is, was het onderwerp van de vorige zin.

Dit werpt een heel nieuw licht op de zaak.

Het probleem van de rechtvaardiging van de gehele wereld voor God heeft dus te maken met de rechtvaardigheid van God, die *niet-los* van een wet is.

Dat was het uitgangspunt van de vorige zin.

Maar nú is er een rechtvaardigheid van God openbaar geworden, die *wèl-los* van een wet is.

Deze nieuwe stelling roept ook vragen op.

Vanwege de eerste stelling in de *vorige* zin, dat Gods rechtvaardigheid *niet-los* van een wet is, is de gehele wereld onder de rechtspraak voor God om beoordeeld te worden.

Maar nu krijgen we de nieuwe stelling in *deze* zin, waar Gods rechtvaardigheid *wèl-los* van een wet openbaar is geworden.

Is er nu een tegenstrijdigheid in dit juridische document?

Nee, want die rechtvaardigheid van God, los van een wet, was er altijd al.

Want, zegt dit juridische document, deze rechtvaardigheid van God, los van een wet, stond al opgetekend in de wet en de profeten.

De wet en de profeten is de technische term voor de Hebreeuwse geschriften.

Die geschriften staan bekend onder de naam ‘het Oude Testament’.

Dat die rechtvaardigheid van God, los van een wet, in de wet en de profeten opgetekend staat, is *het bewijsmateriaal*, dat die rechtvaardigheid van God, los van een wet, *gelegitimeerd* is.

De advocaat van de verdediging doet een beroep op dit bewijsmateriaal, om aan te geven, *dat God rechtvaardig handelt*, wanneer Hij zijn rechtvaardigheid, los van een wet, gaat gebruiken in zijn oordeel over de gehele wereld.

Ziet u dat Romeinen 3:19-26 een juridisch document is?

Alles wordt gedocumenteerd.

Alles wordt haarscherp geformuleerd ...

Die rechtvaardigheid van God, los van een wet, waarvan de wet en de profeten getuigen, was verborgen.

Dat wel.

Maar het is nú openbaar geworden.

Romeinen 3:22 (aangescherpte vertaling):

“*echter*, rechtvaardigheid van God, door het geloof van Jezus Christus, voor allen, die geloven, want er is geen onderscheid ...”

Ook in deze zin is er het woordje ‘echter’.

Het woordje ‘echter’ is, zoals u weet, een voegwoord ter verbinding van twee zinnen, waarbij de tweede zin *opkomt* tegen een gevolgtrekking die men uit de eerste zin *zou kunnen* afleiden.

Welke gevolgtrekking zou men uit de vorige zin kunnen afleiden?

De vorige zin zei, dat er nú rechtvaardigheid van God is, los van een wet.

Daar zou je uit kunnen afleiden, dat de gehele wereld nu onder de rechtspraak van God vandaan gaat en vrijgesproken wordt. Tegen *die* gevolgtrekking, die je uit de vorige zin zou kunnen afleiden, komt deze zin op.

Deze zin zegt: ‘echter, rechtvaardigheid van God, door het geloof van Jezus Christus, voor allen, die gelóven.’

Deze rechtvaardigheid van God, los van een wet, is dus *niet* voor de gehele wereld.

Deze rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus is voor allen, die gelóven.

De eerste vraag die we moeten beantwoorden is: ‘Wat is dan het geloof van Jezus Christus?’

Het antwoord op deze vraag is in *dit* vers niet duidelijk.

Veel mensen gaan het antwoord op deze vraag op grond van hun bijbelkennis alvast invullen.

Ik wijs er nogmaals op, dat wat wij hier bespreken, een juridisch document is.

En in een juridisch document moet je geen dingen in een zin lezen, die er niet in staan.

Het antwoord op die vraag moeten we ergens anders in de tekst zèlf kunnen vinden.

Hier in Romeinen 3:19-26.

Nog even wachten, dus.

Er is nog een vraag.

En dat is: ‘Wat geloven die allen, die geloven?’

Ook het antwoord op *die* vraag is in *dit* vers niet duidelijk.

Ook hier gaan mensen, op grond van hun bijbelkennis, het antwoord op die vraag invullen.

Zij lezen dan dingen in de zin, die er niet in staan.

Dat is niet verstandig.

Want in een juridisch document moet je niet je eigen mening invoegen.

Dan zou je tot voorbarige conclusies kunnen komen.

Ook het antwoord op de vraag wat die allen geloven, moet uit een andere zin in *deze* tekst komen.

En niet *buiten* deze tekst.

Het antwoord moet uit Romeinen 3:19-26 zèlf komen.

Ook hier nog even wachten, dus.

De rechtvaardigheid van God, los van een wet, is dus niet voor de gehele wereld.

Het is een rechtvaardigheid van God, door het geloof van Jezus Christus, voor allen die gelóven.

De woorden: ‘want er is geen onderscheid’ bevestigen deze conclusie, want deze woorden hebben betrekking op allen, die gelóven.

We zien nog iets bijzonders.

En dat is dat de woorden ‘rechtvaardigheid van God’ vooraan in de zin staan.

De nadruk in deze zin valt dus op ‘rechtvaardigheid van God’.

Er wordt algemeen gedacht, dat Romeinen 3:19-26 over ónze rechtvaardigheid gaat.

Dat is niet het geval.

Romeinen 3:19-26 beschrijft in de eerste plaats *Gods rechtvaardigheid*.

God moet, voor het oog van het universum, als rechter absoluut rechtvaardig handelen.

Daarom wordt Gods rechtvaardigheid in dit juridische document met nadruk vastgesteld.

Gods rechtvaardigheid in de verzen 19 en 20 is verankerd *in een wet*.

Gods rechtvaardigheid in de verzen 19 en 20 is *niet-los* van een wet.

Dat is noodzakelijk.

Anders kan God de wereld niet oordelen.

Maar er is nú een andere rechtvaardigheid van God, *wel-los* van een wet, openbaar gemaakt.

Ook die rechtvaardigheid van God moet verankerd worden.

Die rechtvaardigheid van God is verankerd door het geloof van Jezus Christus.

Die rechtvaardigheid van God is mede verankerd dat het voor allen is, die gelóven.

Romeinen 3:23 (aangescherpte vertaling):

“want allen zondigden en derven de heerlijkheid van God.”

Deze stelling heeft niet zoveel toelichting nodig.
Want het is duidelijk, dat die ‘allen’, die zondigden en de heerlijkheid van God derven, verwijst naar de allen, die gelóven.

Romeinen 3:24 (aangescherpte vertaling):

“en worden gerechtvaardigd, om niet, in zijn genade, door de *verlossing*, die *in* Christus Jezus is.”

‘En worden gerechtvaardigd’ heeft betrekking op ‘allen, die geloven’.

Allen, die geloven, worden dus gerechtvaardigd door de *verlossing*, die *in* Christus Jezus is.

Let even op: rechtvaardiging vindt plaats door *verlossing*.

Verlossing is niet iets wat men zèlf doet, maar wat door een ander gedaan wordt.

Ook is de waardigheid van de verlost niet aan de orde.

Want het is ‘om niet’ – als een geschenk.

En ‘in zijn genade’ – volstrekt onverdiend.

‘Verlossing’ is de Nederlandse vertaling van het Griekse woord ‘*apolutrōsis*’.

‘*apolutrōsis*’ is afkomstig van ‘*lutron*’, dat ‘losgeld’ betekent.

‘*lutrōsis*’ zonder het voorvoegsel ‘*apo-*’ is ‘loskoping’, de transactie van het loskopen.

Wat is dan ‘*apolutrōsis*’?

Het voorvoegsel ‘*apo*’ betekent ‘vanaf’.

‘*apolutrōsis*’, letterlijk: ‘vanaf-loskoping’, is ‘loskoping *plus* vrijlating’.

Dit woord ‘*apolutrōsis*’ is een term met een *juridische betekenis*. Dit loskopen en vrijlaten is *op basis van losgeld*.

Het is een *wettige transactie*, die gedocumenteerd wordt.

Er wordt wettig vastgesteld wie er betaald heeft en hoeveel het losgeld bedraagt.

En er wordt wettig vastgesteld wie er op die basis losgekocht en vrijgelaten worden.

Dit alles heeft betekenis voor de context van Romeinen 3.

De gehele wereld is onder de rechtspraak van God.

Allen zijn gebonden aan een wet.
De aangeklaagden hebben de wet overtreden.
Het oordeel van de rechter zal uitgesproken worden.
Dat is de rechtvaardigheid van God, niet-los van een wet.
Maar dan wordt rechtvaardigheid van God, *los* van een wet openbaar gemaakt.
Rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus.
Die rechtvaardigheid van God, door het geloof van Jezus Christus, is voor allen die geloven.
Allen, die geloven, worden om niet, in zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is, gerechtvaardigd.
Dat wil zeggen: zij worden *wettig* vrijgesproken van de beschuldigingen, waarvoor zij onder de rechtspraak voor God waren.
Die allen, die geloven, bevinden zich, na die wettige vrijspraak en vrijlating, niet langer onder de rechtspraak voor God.
Deze verlossing is een *juridische* aangelegenheid.
Wettelijk hier vastgelegd.

Dan krijgen we de vraag: wat is dan die verlossing, die *in* Christus Jezus is?
Let op: die verlossing is niet *door* Christus Jezus.
Maar die verlossing is *in* Christus Jezus.
Waarom *in* Christus Jezus?
Die verlossing is *in de persoon* Christus Jezus.
In *wie* Hij is en *wat* Hij is.
Wat die verlossing in Christus Jezus is, wordt in *dit* vers nog niet uitgelegd.
Ook hier bestaat het gevaar, dat we op grond van onze bijbelkennis alvast gaan invullen wat die verlossing in Christus Jezus is.
Maar we moeten niet iets in dit juridische document lezen, wat er niet in staat.
Het moet uit de tekst *zèlf* komen.
Daarom gaan we naar de volgende zin.

Romeinen 3:25a (aangescherpte vertaling):
“Die God zich voornam een *beschutplaats* (te zijn), door het geloof, *in* zijn bloed ...”

‘Die’ is het betrekkelijk voornaamwoord, dat betrekking heeft op Christus Jezus in de vorige zin.

Waarom wordt in dit vers 24 de naam ‘Christus Jezus’ gebruikt? In vers 22 wordt er gesproken over het geloof van ‘Jezus Christus’.

Waarom dit verschil tussen Jezus Christus en Christus Jezus?

Het woord ‘Jezus’ is een eigennaam en het woord ‘Christus’ is een titel.

‘Christus’ betekent letterlijk: ‘gezalfd’.

‘Gezalfd’ is een aanduiding voor iemand, die voor een bepaalde officiële taak en functie gezalfd is, en daarmee voor die taak gewijd en aangesteld is.

Als er in dit juridische document gesproken wordt over ‘Jezus Christus’, dan ligt de nadruk op de *persoon*, die een bepaalde taak en functie heeft.

Het geloof van ‘Jezus Christus’ is dus het geloof wat de *persoon* Jezus Christus heeft.

Zijn *persoonlijke* geloof.

Bij ‘Christus Jezus’ ligt de nadruk op zijn *taak en functie*.

Jezus is de ‘Christus’, de ‘gezalfd’, die in zijn officiële functie, waarvoor Hij officieel is aangesteld, een specifieke taak moet uitvoeren.

Wat is die specifieke taak, die Hem opgedragen is?

Hij moet een beschutplaats zijn.

Waarom?

Nou, God nam zich dat voor.

Wat is dan ‘een beschutplaats’?

‘Beschutplaats’ is de letterlijke vertaling voor het Griekse woord ‘*hilastērion*’.

Ik heb hier in Garderen al eerder een toespraak over de ‘beschutplaats’ gehouden.

Voor degenen, die dit zich niet meer goed voor de geest kunnen halen, nog even een kleine toelichting.

Het achtervoegsel ‘-*tērion*’ geeft de plaats aan, waar de handeling plaats vindt.

Voorbeelden:

desmotē ^{ri} on	-	BINDEN- <i>plaats</i> , gevangenis
kritē ^{ri} on	-	OORDELEN- <i>plaats</i> , rechtbank
akroatē ^{ri} on	-	LUISTEREN- <i>plaats</i> , audiëntiezaal
hilastē ^{ri} on	-	BESCHUTTEN- <i>plaats</i> , beschutplaats

Wat is die ‘hilastē^{ri}on’, die ‘beschutplaats’?

Die ‘beschutplaats’ die bekend staat als het ‘verzoendeksel’, was een onderdeel van de ark.

De ark, een gouden kist, stond in de tabernakel, en later in de tempel in Jeruzalem.

Deze ark stond in de allerheiligste plaats, het ‘heilige der heiligen’.

Eenmaal per jaar, op ‘*Jom Kippoer*’, de ‘Grote Verzoendag’, beter gezegd: ‘de Grote Beschutdag’, mocht de hogepriester het heilige der heiligen binnentreden.

Met in zijn handen een schaal met het bloed van offerdieren.

En dan moest de hogepriester dat bloed sprenkelen op de ‘hilastē^{ri}on’, het ‘verzoendeksel’, de ‘beschutplaats’.

De hogepriester sprenkelde dat bloed ten behoeve van zichzelf en van het gehele volk.

En dan werden de zonden ‘verzoend’, beter gezegd: ‘beschut’.

Dat wil zeggen: het volk Israël werd op die dag beschut tegen de zonden, die het afgelopen jaar gepleegd waren.

Nog een keer Romeinen 3:25a (aangescherpte vertaling):

“Die God zich voornam een *beschutplaats* (te zijn), door het geloof, *in zijn bloed ...*”

De vraag was: ‘Wat is de verlossing, die in Christus Jezus is’?

Ik wil ten overvloede nog een keer zeggen, dat wij hier te maken hebben met een juridisch document.

In dit vers wordt haarscherp een juridische transactie vastgesteld.

De wettige verlossing wordt tot stand gebracht *in* een persoon, Christus Jezus.

God nam zich voor dat Christus Jezus een beschutplaats zou zijn.

De vraag is nu: Hoe kan Christus Jezus een beschutplaats worden?

Het antwoord is: door het geloof, in zijn bloed.

Hier hebben we een moeilijkheid, als we het Grieks niet begrijpen.

We kunnen namelijk niet vertalen met: 'door het geloof in zijn bloed'.

De Nederlandse constructie 'geloof in' kan niet een vertaling zijn met het Griekse voorzetsel 'en'.

'Geloof in' kan alleen met het Griekse voorzetsel 'eis'.

Dus 'geloof in zijn bloed' kan in deze zin grammaticaal niet.

Dat laat de vertaling ook zien.

Er is een komma gezet tussen 'geloof' en 'in'.

'In zijn bloed' is het antwoord op de vraag: 'waar is Christus Jezus een beschutplaats?'

Antwoord: 'in zijn bloed'.

In het Grieks staat 'van hem' voor 'bloed'.

Door die plaatsing krijgt 'van hem' de nadruk.

Dit betekent: '*zijn* bloed'.

Niet het bloed van offerdieren, zoals bij de beschutplaats in de tempel.

Het is *zijn* bloed.

Het bloed van Christus Jezus zelf.

Christus Jezus is een beschutplaats.

En *zijn* bloed is de plaats waar die beschutplaats zich bevindt.

'door het geloof' is het middel, het kanaal, waardoor deze beschutplaats tot stand komt.

Laten we Romeinen 3:25a even schematisch weergeven.

God nam zich voor

(1)

Christus Jezus

(4)

in zijn bloed

(3)

door het geloof

(2)

beschutplaats (te zijn)

(4)

De getallen zijn de naamvallen in het Grieks, waarmee de betekenis van de zin aangegeven wordt.

De naamvallen in het Grieks geven de richting aan in de zin.

De 1nv (de eerste naamval) is het beginpunt.

De 2nv (de tweede naamval) gaat van het beginpunt uit en is in beweging.

De 3nv (de derde naamval) is in rust en geeft de plaats, het domein, aan.

De 4nv (de vierde naamval) gaat naar het eindpunt toe en is in beweging.

God nam zich voor (1 nv - onderwerp, het beginpunt).

Christus Jezus een beschutplaats te zijn (4 nv - lijdend voorwerp, het te bereiken eindpunt)

Door het geloof (2 nv - kanaal, door middel waarvan)

In zijn bloed (3nv - plaats, het domein)

Door het geloof (2) [van Jezus Christus], dat Hij in zijn bloed (3) een beschutplaats zou zijn (4), werd Hij als Christus Jezus (4) in zijn bloed (3) een beschutplaats (4).

Dit alles is volgens Gods plan: God nam zich dat voor (1).

Met dit schema wordt het antwoord gegeven op de vraag wat het geloof van Jezus Christus is.

Het is het geloof dat Jezus Christus had, dat Hij, als Christus Jezus, in zijn bloed een beschutplaats zou zijn.

Het is het geloof dat Jezus Christus had in dát voornemen van God.

Dat voornemen van God was in de wet en de profeten (het Oude Testament) vastgelegd.

Wat betekent dat, dat Christus Jezus in zijn bloed een ‘beschutplaats’ is?

Daarvoor gaan we naar het tweede deel van dit vers.

Romeinen 3:25b (aangescherpte vertaling):

“tot aantoning van zijn rechtvaardigheid vanwege het – onder de verdraagzaamheid Gods – *terzijde laten* van de *consequenties van de zonden*, die tevoren geworden waren ...”

Laten we eerst naar de woorden ‘consequenties van de zonden’ kijken.

Het is de vertaling van het Griekse woord ‘*hamartēmatōn*’.

‘*hamartēmatōn*’ is de 2^e naamval meervoud van het woord ‘*hamartēma*’.

‘*hamartēma*’ is een speciaal woord, dat afgeleid is van ‘*hamartia*’, ‘zonde’.

Het achtervoegsel ‘-*ma*’ betekent: ‘gevolg, effect’.

Het woord ‘*hamartēma*’ betekent dus: ‘het gevolg, het effect, de consequentie’ van de zonde.

‘*hamartēmatōn*’ zijn dus de gevolgen, de consequenties van de zonden.

De vraag was: ‘Wat is de verlossing in Christus Jezus?’

Het antwoord is: dat Christus Jezus, in zijn bloed, een beschutplaats is.

Omdat Christus Jezus, in zijn bloed, een beschutplaats is, worden de zonden beschut.

De zonden worden daarmee onschadelijk gemaakt.

En daarmee worden ook de consequenties van die zonden onschadelijk gemaakt.

Dat is de verlossing in Christus Jezus.

Allen, die geloven dat Christus Jezus in zijn bloed een beschutplaats is, worden gerechtvaardigd.

Want de zonden, waarvoor zij onder de rechtspraak voor God waren, worden door Christus Jezus, de beschutplaats, onschadelijk gemaakt en kunnen niet meer voor de consequenties zorgen.

God bewijst zijn rechtvaardigheid, wanneer Hij rechtvaardigt, los van een wet.

Want Hij rechtvaardigt zijn rechtvaardigheid door het geloof van Jezus Christus.

Dat is het onderwerp van Romeinen 3:19-26.

Deze rechtvaardigheid van God is zojuist juridisch vastgelegd. God laat ook zien, dat Hij, door het geloof van Jezus Christus, *altijd* rechtvaardig is.

God toont eerst aan dat Hij in het *verleden* rechtvaardig was, toen Hij de consequenties van de zonden, in zijn verdraagzaamheid, terzijde heeft gelaten.

Was dat rechtvaardig?

Jazeker, want het bloed van de offerdieren werd op de beschutplaats gesprengd, vooruitlopend op de *ware* beschutplaats, Christus Jezus.

Hierdoor werden de consequenties van de zonden in het verleden in Gods verdraagzaamheid terzijde gelaten.

Romeinen 3:26 (aangescherpte vertaling):

“tot aantoning van zijn rechtvaardigheid, in de huidige periode, zodat Hij zelf rechtvaardig is, ook wanneer Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof van Jezus is.”

Dit vers is de gerechtelijke uitspraak van God.

Dit is het slot-communicé van de processtukken in de strafzaak tegen de wereld.

Dit slot-communicé spreekt over wie er gerechtvaardigd worden, wie er vrijgesproken worden.

Deze zin gaat over de ‘huidige periode’, nú dus.

In de huidige periode, nú dus, is God zèlf rechtvaardig, ook wanneer Hij degene rechtvaardigt, die vanuit het geloof van Jezus is.

Wat betekent dat: ‘vanuit het geloof van Jezus’?

Waarom 'van Jezus', en niet 'van Jezus Christus' of 'van Christus Jezus' ?

Hier wordt Jezus als persoon beschreven.

Nog voordat Hij officieel tot 'Christus' benoemd werd.

Jezus had de wet en de profeten intens bestudeerd.

Daar las Hij dat er rechtvaardigheid van God is, los van een wet. Rechtvaardigheid van God, door het geloof.

Die rechtvaardigheid van God zou zijn door het geloof van Hem, Jezus, dat Hij als 'Christus Jezus' in zijn bloed een beschutplaats zou zijn.

Allen, die dit geloven, zijn, zonder onderscheid, vanuit dat geloof van Jezus ...

Wat is dan: 'geloven'?

Geloven is, dat, wanneer je hoort wat Jezus geloofde, namelijk *dat Hij in zijn bloed een Beschutplaats is*, dat je dan in je hart weet dat het *waar* is.

En dat je dan zegt: 'Ja, Heer, *zo is het.*'

En God ziet jouw geloof.

En dan rechtvaardigt Hij jou.

En jouw rechtvaardiging is volkomen rechtvaardig.

Want het is een wettelijke overeenkomst.

Die hier in dit juridische document vastgelegd is.

Samenvattend:

Romeinen 3:19-26 is een juridisch document.

Dit document laat zien dat God rechtvaardig is in alles wat Hij doet.

Dit document laat ook zien wie Christus Jezus is en wat Hij gedaan heeft.

Dit document laat tenslotte zien dat onze rechtvaardiging een wettelijke transactie is.

Degenen die deze wettelijke transactie tot stand brengen zijn God en Christus Jezus.

Daarom gaat Romeinen 3:19-26 in feite over God en over Christus Jezus.

Wij zijn de begunstigen, die ademloos toekijken, hoe God en Christus Jezus werkzaam zijn.

Het gaat in de rechtvaardiging dus om God en Christus Jezus.
Zodat God en Christus Jezus *alle eer* krijgen.

Wanneer het tot je doordringt, dat het in Romeinen 3:19-26
eigenlijk *niet om jou* gaat, maar om *God* en om *Christus Jezus*,
dan word je een *happy* man.

Of een *happy* woman, natuurlijk.

NB

Een broeder meende, na afloop van deze toespraak, een
tegenstelling te zien tussen mijn toespraak ‘het verzoendeksel’
en deze toespraak ‘een juridisch document’ (*The happy man*).
Deze schijnbare tegenstelling is een kwestie van benadrukking
van twee verschillende aspecten van de rechtvaardiging.

In ‘het verzoendeksel’ spreek ik over de rechtvaardiging van
‘allen’.

Hier, in het ‘juridisch document’, spreek ik over de
rechtvaardiging van ‘allen, die geloven’.

Dit verschillende aspect komt, omdat in vers 26 God zegt, dat
Hij in ‘de huidige periode’ (= het tijdperk van het evangelie van
Paulus) hem rechtvaardigt, die *uit het geloof van Jezus* is.

In de volgende perioden zal God de niet-gelovigen
rechtvaardigen.

Zoals het in 1 Timoteüs 4:10 staat: “de levende God, die een
Redder is van *alle* mensen, *vooral* van gelovigen.”

Het woord ‘vooral’ heeft als basis-betekenis: ‘EERDER-meest’.
Gelovigen worden ‘eerder’ gerechtvaardigd, het meest-eerder.
Alle mensen worden in hun eigen rangorde gerechtvaardigd,
zoals God dat bepaalt.

Uiteindelijk (aan het einde van de aeonen) worden alle mensen
gerechtvaardigd.

Omdat Christus Jezus in zijn bloed de beschutplaats is *voor*
allen.

Deze opmerking van die broeder, dat hij een tegenstelling meende te zien, ondersteunde hij met de Concordant Greek Text, die in vers 22 heeft: “dikaiosunē de theou dia pisteōs iēsou christou eis pantas *kai epi pantas* tous pisteuontas”.

De toevoeging ‘*kai epi pantas*’ [‘en op allen’] heeft een groot aantal getuigen in de oud-Griekse manuscripten.

Nestle Aland heeft als hoofdlezing *zonder* ‘*kai epi pantas*’, maar geeft deze zinsnede een B-lezing.

Een B-lezing wordt omschreven als: ‘de gekozen tekst heeft een zekere graad van twijfel’.

Je zou dus kunnen zeggen dat de toevoeging ‘*kai epi pantas*’ mogelijk in het ‘origineel’ aanwezig was.

Dat zou de vermeende tegenstelling tussen de twee toespraken meteen wegnemen.

De rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus is ‘*eis pantas*’, ‘voor allen’ (de toespraak: ‘het verzoendeksel’).

En die rechtvaardigheid van God door het geloof van Jezus Christus is ‘*kai epi pantas tous pisteuontas*’, ‘en op allen, die geloven’, waarin de ‘eerdere’ rechtvaardiging beschreven wordt (toespraak: ‘het juridische document’).

Nogmaals dank voor de kritische opmerking, destijds, broeder. Het heeft geleid tot dit voortschrijdend inzicht, na bestudering van alle feiten, drie jaar na dato.